

چند سند تاریخی راجع بر وابط ایران و فرانسه

در زمان فتحعلی شاه قاجار

ازین نامه‌های تاریخی، که اصل آنها در «آرشیو ملی» پاریس محفوظ است، نامهٔ نایب‌السلطنه عباس‌میرزا بعسکرخان ایلچی ایران در فرنگ با مقدمه داشمند ایرانشناس آقای ژیلبر لازار در شماره گذشته بچاپ رسید. در این شماره متن دونامه‌دیگر یعنی سوادنامه که از طرف یک شخصیت ایرانی مقیم فرانسه به حضور پادشاه آن گشور نوشته شده و نامهٔ پادشاه زنگیار و عمان بزرگ‌الملوک داده با عکس آنها بچاپ می‌رسد و بار دیگر فرصت را برای سپاسگزاری از آقای پرفسور لازار و همچنین داشمند محترم آقای سلطان القرائی مفتون می‌شماریم.

سوادنامه‌یی که از طرف یک شخصیت ایرانی مقیم فرانسه

بحضور پادشاه آن گشور فوئته شد *

ثنای شاه جهان ورد شب نشینان است دعای دولت او ورد صبح خیزان باد

به ر طرف که کشد تیغ یک سواره چومهر سپاه خصم چو انجم زهم گریزان باد

* آقای پرفسور لازار حدس زده‌اند که نگارنده این نامه «بعسکرخان باشد و ظاهرآ آنرا در اوخر اقامات خود در پاریس نوشته است و در آن از پادشاه ممالک پناه (یعنی ناپلئون) بار می‌خواهد». نویسنده نامه و نام پادشاه ممالک پناه که مخاطب نامه است معلوم نمی‌باشد. فقط از قرائن کلی برمی‌آید که نگارنده نامه یک شخصیت ایرانی مقیم دربار فرانسه، و پادشاه ممالک پناه ناپلئون است. همچنین از مضمون نامه مطلبی که مؤید تقاضای شرفیابی و بارخواستن باشد بدت نمی‌آید و ظاهرآ در موقع صدور نامه پادشاه ممالک پناه (ناپلئون؛) خارج از پایتخت و شاید در اردو بوده است. نامه بدون مهر و امضاء است و نیز در املاء بعضی کلمات ساده و متداول اغلاطی وجود دارد که از منشی چنین نامه استواری بعید مینماید، بنابراین مکتوب حاضر سوادی است از اصل نامه.

اقسم بالله واياته که صبح و شام وظیفه دعای دولت جاویدمدت پادشاه ممالک پناه‌ملایک اشتباه مؤید مظفر سعادت یار نور حدقه شهریاری و نور حدقه خسروی و فرمان گذاری خلدالله تعالی زمانه منتباست و رجا واثق که دهنده مرادات و بخششده سعادات عمت میامن الاء (کذا) علی الدوام اسباب ارتفاع لوای در سلک حصول منظم دارد و آثار مفاخر شهریاری ناهدار طراز مآثر ملوک رفیع مقدار گرداناد چون برذمت همت بندگی (بندگی) و فدویت لازم است که همه اوقات بتحریر عریضه ارادت فریضه پرداخته وجود نابود خود را بپیشگاه ضمیر منیر مهر تنویر پادشاهی جلوه گر ساخته اظهار عبودیت و بندگی (بندگی) نموده باشد درین هنگام سعادت فرجام که عالیشان زبدۃ الملمة المسمیحیة کامل عاقل هو شیار موسیو ژوبر عازم و روانه خاکپای تو تی آسای اقدس ارفع اعلی میشد لازم دانسته بندگی (بندگی) و فدویت خود را در نظر فیض منظر پادشاه عالم پناه ظاهر و هویتا ساخته از حضرت باری تعالی مسئلت می نماید که دائمًا فتح وظفر غاشیه کش و سعادت و نصرت در جلو و عمر دولت روزافزون الى انقراض عالم دائم و قایم باد است دعا آنکه و تمدن چنان که همه اوقات کمترین غلامان را از گوشه عنایت محو و منسی نفرمایند و گزارشات کمترین بقراریست که عالیشان موسیو ژوبر بعد از شرفیاب حضور زبانی عرض خواهد ساخت اگرچه این غلام را آرزو آن بود که خود با چند نفر ملازم در خدمت منازعه و غوغای در خاکپای والاقیام و اقدام نموده خدمت گذاری (خدمت گزاری) خود در نظر انور پادشاهی جلوه گرسازد از کم طالعی مقدور نگردید امیدوارم که با صدار رقم مبار کمطاع این غلام جان نثار را از خاک مذلت برداشته سر افتخار و میهاهات را باوج سموات بر افزانه که شاید مس وجود این خاکسار از تأثیر اکسیر نظر کیمیا اثر رشک فرمای طلای خالص و زر کامل عیار گردد باقی مباد هر که نخواهد بقای تو عمرت دراز باد برین ختم والسلام

نامهٔ پادشاه زنگبار و عمان بژنرال گاردان*

هو

پیوسته نهال امانی و آمال و دوحه کامرانی و اقبال عالیجاه معلی جایگاه
عظمت و حشمتو واقبال همراه شوکت و جلالت دستگاه ابهت و شجاعت و بسالت انتبا
عمدة الاعاظم المسيحيه و زبدة الافاخم العيسويه تواب مستطاب فلك جناب قمر رکاب
حمدلal^۱ گردان خان بهادر ممطور^۲ به آب یاری ابر مطیر کلک نیسان تأثیر طراوت پذير و
نظارت بخش بوده گلشن آرای ریاض دولت واقبال و بهار پیرای چمن خرمی و دوستکاهی
واجلال باشد.....^۳ بعد از تأسیس اساس دعوات احابت سمات و ترصیص معاقدت
تحیات مؤالفت آیات مشهود رأی بیضا ضیاء مهر اعتلا میدارد که چند یوم قبل از این
دو نفر از آدمان عالیجاه معلی جایگاه دوستی و موذت آگاه عمدة الاعاظم والاعیان
وزبدة الامائل والاقران سردار والانتبار ذوی^۴ العز والاقتدار چنلال^۵ دکان بهادر فرمان فرمای

* آقای پرسورد لازار نوشته‌اند: «نامه‌ایست از پادشاه زنگبار و عمان بژنرال گاردان
که در آن زمان مقیم ایران بوده است... جالب این است که این نامه که بدست یکی از پادشاهان
جنوب برای پادشاه فرانسه نوشته شده بین‌بان فارسی می‌باشد». نام نویسنده در متون نامه‌تصویر
نشده است ولی قرائن کافی و وافی وجود دارد که نشان میدهد نویسنده نامه جز فرمانروای
زنگبار و عمان نمی‌تواند باشد. سبک غیرعادی انشاء نامه و پاره‌ای استعمالات نا‌مانوس در خود
توجه است.

- ۱ - چندلal=چندلal=چندلal، ظاهراً محرف «جنرال» (=ژنرال) و مقصود از «جنرال گردان» گویا «جنرال گاردان» مشهور است.
- ۲ - باحتمال.
- ۳ - نیک مفهوم نشد.
- ۴ - کذا.
- ۵ - کذا، رجوع شود به حاشیه شماره ۱.

جزیره معموره مریس وارد این صوب گردیدند و از اینجا اراده پابوس آنعالیجاه داشتند چون فی ما بین این نیازمند دولت روز افزون علیه فرانسیس عهد قدیم برقرار و میثاق سابقه بر استقرار است لهذا فرستاد گان مزبور در همه باب متوجه احوال آنها بوده مقتضی المرام روانه خدمت فلان رفت عالی شدند و حقیقت چشم داشت این بود که در حین مراجعت البته از آنعالیجاه هراسلات دوستی آیات مبنی بر یادآوری و فرحتناکی این نیازمند خواهد بود تا در این او ان سعادت توأم که از فرستاد گان یک نفر وارد گردید آنچه در آینه خاطر و پیش نهاد ضمایر بود مطلق از قوه بفعل نیامد از حال واحدی و دوستی های قدیم بیننا و بینکم بسیار بعيد بود لهذا بر خود لازم دانسته بلکه حتم و جزم ساخته که اظهار هراتب خلوصیت و صافی طویت و حال واحدی که فی ما بین این نیازمند از قدیم الایام دوروثی آبا و اجداد که با پادشاه ذیجاه سلاطین سجده گاه گردون قباب قمر رکاب ظفر انتساب شاهنشاه با قرق و جاه فرانسیس بوده بخدمت نگارش باید که این نیازمند در دوستی و صداقت وحال واحدی از هم گنان بیش از پیش وهمیشه کمر اخلاص بر میان بسته دولت خواه این سلسله علیه بوده و میباشد هر وقت از اوقات که عبور هتردین فرانسیس به دیار این نیازمند چه از بنادرات عمان یا زنگبار که تعلق به این نیازمند دارد واقع شده آنچه باید و شاید در کاروبار و نگاهداری آنها خودداری نشده و نخواهد شد و از عهد و میثاق قدیم که در میان بوده فرو گذاشت امری و نقصی^۱ از آن نشده لاکن حال بعضی اطوار از ساکنان جزیره مریس صادر میشود که خلاف عهد قدیم و برهم زن اساس صراط المستقیم است زیرا که حال دوین سال است که جماعت مزبوره در دریای هند با جهاز این نیازمند سلوک دیگر اختیار نموده اند اول بمثل سابقه که معمول بود باهم نزدیک می شدند و آنچه از طرفین نقصی و ضرور اسبابی داشتند در راه حال واحدی از هم دریغ نمی داشتند

۱ - شاید « نقضی » .

نژدیک بعد از پرسش و سؤال هر کس برآهی که باید برود می‌رفت حال بعد از پرسش احوال و خبر گیری اوضاع بهانه‌پیدا می‌نمایند و با آن بهانه جهازات مع اموال بدون خطیئه متصرف می‌شوند چون از این نیازمند قدغن است که احدی با آنها پرخاش نداشته که بلکه خدا نخواسته باعث عهدشکنی و برهمنزی اساس دوستی از این جانب سرزند احدها آنها دست بیرون نمی‌آورد آنها بدون شرم و حیا در بند عهد و میثاق نبوده جهازات برداشته بمریض می‌برند گاهی خود شرمنده گی (شرمندگی) حاصل می‌نمایند و ردمیکنند و گاهی بزرگ عالیجاه دوست یگانه و دولت خواه سلسله علیه حمله داده کان بهادر از آنها استزداد و با این سامان می‌فرستد و گاهی که صرفه در دادن ندارند بهانه در بهانه بهم میرسانند و متصرف می‌شوند چنانچه تابحال ازمال و اموال این نیازمند و رعایا بقدر هفت هشت لک ریال برده‌اند و ضرر با این نیازمند از راه دوستی رسانیده‌اند چون این اطوار بغیر خبر پادشاه ذیجاه است و از رفتار اشرار و مفسدین مریض است که مطلق در بند دوستی و عهد سلاطین نمی‌باشند و دینار ظاهری با دوستی چندین ساله سبقی بدل دارند نظر بعهد و میثاق که در میان است خاموشی اختیار نموده که بلکه بوسیله این هراتب بعرض پادشاه ذیجاه خواقین سجده گاه شاهنشاهی دام سلطنت رسانیده شود البته بر سیدن این خبر در سدد (صدق) ممانعت و بازیافت واستزداد اموال دوستان و حال واحدان خود خواهد بود نظر به بعد مکان و بی استعدادی سفر آنسامان این هراتب از قوه به فعل نمی‌آمد تا آنکه بمحض حدیث الامر من هونه با وفاتها در این اوان سعادت توأمان که آن عالیجاه وارد قرب جوار گردیده حقیقت که عجب نعمتی اتفاق و نعم البدل واقع شده بر خود واجب دانست که ماجرا بخدمت عرض نماید لهذا من البداية الى النهاية نگارش یافت که از حال و احوال دوستان صمیمی اطلاع کلی حاصل نمایند که جماعت اشرار مریض بادوستان قدیم این سلسله علیه چه نوع سلوک دارند چون جناب عالی دولت خواه این سلسله علیه می‌باشند باید چاره بکار برده

که دوستی سابقه برقرار بوده گذارش (گزارش) این بواسطه آنعالیجاه باید بعرض پادشاه ذیجاه رسیده شود که فرمان قضا جویان از دربار عرش مدار صادر گردد باسم عالیجاه چندلال دکان بهادر و عالیجاه بهادر که جماعت اشر ارمزیس تارک فتنه انگیزی نموده دست از شرارت و دوست آزاری برداشته سلوک او اول مرعی دارند که باعث معموری بلاد و رفاه حال عباد خواهد شد و این نام نیکو تا ابد دهر با اسم سامی آنعالیجاه در استحکام روابط دوستی جانبین خواهد شد یقین که در کار خیر و صلاح جانبین کوتاهی خواهند فرمود زیاده هصد عزمی گردد پیوسته شرف صدور نزول رقیمه جات و ارجاع خدمات منتظر هستم والسلام...^۱ ایام سعادت فر جام بکام باد انشاء الله.

۱- نیک مفهوم نشد.

1. The first page of the manuscript contains a large, faint watermark or background illustration of a classical building, possibly a temple or a library, with multiple columns and a triangular pediment.

2. The title of the manuscript is "The Great Indian Epics: The Mahabharata and the Ramayana", written in a large, bold, black, serif font at the top center of the page.

3. Below the title, there is a detailed description of the contents, including the number of volumes (12 volumes), the language (Hindi/Urdu), the publisher (Gyan Prakashan), the year of publication (1990), and the price (Rs. 120/- per volume).

4. A circular library stamp is located near the bottom center of the page, which includes the text "LIBRARY" and "UNIVERSITY OF BIRMINGHAM".

5. The main body of the text is written in a dense, handwritten-style script, likely Devanagari, arranged in two columns per page.

6. The entire document is framed by a decorative border consisting of stylized floral or geometric patterns.